

สตูดิโอรณิศาจารย์

ท่องโลกใต้บาดาล เขื่อนสุสานช้างล้านปี ชีหลังพญามังกร

สตูลธรณีอัศจรรย์

ท่องโลกใต้บาดาล
เยือนอุทยานช้างล้านปี
ชี่หลังพญามังกร

ใครๆ หลายคนอาจรู้จักและหลงรักสตูลที่เป็นจังหวัดเล็กๆ
เงียบสงบ อุดมด้วยธรรมชาติป่าเขา และเกาะแก่งเรียงราย
ในทะเลสีฟ้าของฝั่งอันดามัน

แท้จริงแล้วจังหวัดสตูลยังมีแง่มุมที่น่าสนใจมากกว่านั้น
แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งซึ่งยังไม่เป็นที่รู้จัก ได้แต่รอวันเผยโฉม
ให้ผู้คนได้มาชื่นชม

หากรู้แล้วจะทึ่ง ทิวทัศน์ของจังหวัดสตูลเต็มไปด้วยแหล่ง
สำคัญทางธรณีวิทยา ผืนแผ่นดินและชั้นหินที่ก่อกำเนิดมาตั้งแต่
ยุคดึกดำบรรพ์ ซึ่งมีการค้นพบซากฟอสซิลสัตว์โลกยุคโบราณ
อายุหลายร้อยล้านปี อาทิ ไทรโลไบต์ นอติลอยด์ และ
แบรคิโอพอดสกุลใหม่ของโลก รวมทั้งแหล่งซากฟอสซิลอื่นอีก
เป็นจำนวนมาก ตลอดจนยังได้พบแหล่งธรณีสัณฐานที่มีความ
สวยงามแปลกตาหลากหลาย

สถานที่ซึ่งมีร่องรอยจารึกแห่งกาลเวลาเหล่านี้ไม่ได้สงวนไว้
สำหรับนักวิชาการอีกต่อไป สถานที่หลายแห่งเปิดประตูต้อนรับ
นักท่องเที่ยวสมัยใหม่ที่ออกเดินทางเพื่อเก็บเกี่ยวประสบการณ์
และความรู้ล้ำค่าในโลกกว้าง

อย่างเช่นถ้ำไกล้ทะเลที่สำรวจพบฟอสซิลช้างสเตโกดอน
ซึ่งมีอายุเก่าแก่กว่าช้างแมมมอธเสียอีก หรือถ้ำนาตมที่มา
บนเขาสูงที่นอกจากเต็มไปด้วยหินงอกหินย้อยงามตระการแล้ว
ยังประทับร่องรอยของฝูงสัตว์ทะเลดึกดำบรรพ์บนแผ่นหิน
ที่ผืนถ้ำเอาไว้อีกด้วย

รวมถึงปรากฏการณ์อัศจรรย์แห่งธรรมชาติ ได้แก่ทะเลแหวก
ที่ทำให้เกิดหาดทางเดินยาวเหยียดขึ้นกลางทะเลและมีรูปร่างดัง
สันหลังมังกรในจินตนาการ

พออ่านมาถึงตรงนี้แล้วหากใครสนใจก็เตรียมเก็บสัมภาระ
กระเป๋าเดินทาง แล้วตามเราเข้าไปสู่ดินแดนอันมหัศจรรย์และ
โลกดึกดำบรรพ์ของจังหวัดสตูลกันได้เลย

โลกดึกดำบรรพ์ที่จังหวัดสตูล

การสำรวจทางธรณีวิทยาพบว่าจังหวัดสตูลมีลำดับ
ชั้นหินและฟอสซิลครบทั้ง 6 ยุคในมหายุคพาลีโอโซอิก
หรือเมื่อ 542-251 ล้านปีก่อน โดยพบฟอสซิลสิ่งมีชีวิต
ในมหาสมุทรของยุคนั้นจำนวนมาก และพบกระจายอยู่
ในหลายพื้นที่ เช่น ไทรโลไบต์ ลักษณะคล้ายแมงดาทะเล
ที่มีอายุราวๆ 500 ล้านปีก่อน พบที่เกาะตะรุเตา หรือ
นอติลอยด์ สิ่งมีชีวิตในตระกูลปลาหมึกที่เป็นเสมือนกับ
เจ้าทะเลของยุคออร์โดวิเซียน เมื่อ 450 ล้านปีก่อน
พบที่เขาแดงในอำเภอลง หรือในถ้ำเล สเตโกดอนของ
อำเภอกงหรา

คฤหาสน์ภูเดิน พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสตูล

เราตกลงใจมาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสตูลเป็นแห่งแรก เพราะที่นี่รวบรวมและจัดแสดงเรื่องราวความรู้ทุกแง่มุมที่ช่วยให้เราทำความรู้จักและเข้าใจสตูลได้ดีขึ้น

อาคารพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสตูลไม่ใหญ่มาก แต่ทว่าสะท้อนเอกลักษณ์ของสตูลได้ดี เพราะดัดแปลงจากอาคารเก่า “คฤหาสน์ภูเดิน” ซึ่งสร้างโดยเจ้าเมืองสตูล คือ พระยาภูมินารักษ์ดี หรือ ตวนกูบา-ฮารุดดินบินตัมะหง เมื่อปี พ.ศ. 2441 แล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2459 เพื่อไว้เป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คราวเสด็จพระราชดำเนินเยือนปาก্ষใต้ แต่ไม่ได้ประทับแรม จากนั้นจึงใช้เป็นบ้านพักและศาลาว่าการเมืองสตูล

ตัวอาคารก่ออิฐถือปูน 2 ชั้น ผนังปูนสีเหลี่ยมจตุรัส ตามลักษณะสถาปัตยกรรมยุโรปแบบโคโลเนียล หลังคาทรงปั้นหยาแบบไทยๆ ประตูหน้าต่างรูปทรงโค้ง ช่องลมด้านบนตกแต่งรูปดาวตามลักษณะสถาปัตยกรรมแบบอิสลาม

เมื่อเราก้าวเข้าสู่ภายในอาคารก็สัมผัสได้ถึงกลิ่นอายแห่งอดีต ห้องชั้นล่างได้จัดแสดงเรื่องราวความเป็นมาของจังหวัดสตูลในแง่มุมต่างๆ ทั้งสภาพภูมิศาสตร์ ธรณีวิทยา เรื่องราวสมัยก่อนประวัติศาสตร์ เหตุการณ์สำคัญในอดีตของเมืองสตูล เรื่องราวที่เปี่ยมลีลนของนักโทษการเมืองที่เกาะตะรุเตา

นอกจากนั้นยังมีส่วนจัดแสดงวิถีชีวิตของชาวสตูลกลุ่มต่างๆ เช่น ชนกลุ่มน้อยชาโก ชาวเลที่เกาะหลีเป๊ะ ชุมชนชาวประมงหมู่บ้านตำมะลัง

ส่วนชั้นบนจะเป็นห้องที่จัดแสดงชีวประวัติของพระยาภูมินารทภักดี ทั้งยังจำลองภาพบรรยากาศของสมัยที่ท่านอยู่ที่นี่ โดยจัดวางเครื่องเรือนและข้าวของเครื่องใช้แบบในสมัยก่อนเป็นมุมต่างๆ เช่น ห้องนอน ห้องอาหาร ห้องทำงาน มุมพักผ่อน

ถัดมาเป็นห้องเรือนชาวบ้านสตูล จำลองบ้านไม้ใต้ถุนสูงแบบดั้งเดิมของคนสตูลมาตั้งเอาไว้ทั้งหลัง เมื่อได้เห็นห้องหับต่างๆ ทั้งห้องนอน ห้องครัว หรือ

ทะเลแหวกแห่งหมู่บ้านตันหยงโป สันหลังมังกร

เมื่อลองทำความรู้จักและได้รู้เรื่องราวต่างๆ ของสตูล
6 มาจากพิพิธภัณฑ์แล้ว ก็ถึงเวลาออกไปผจญภัยกันได้เลย
เริ่มต้นด้วยการสัมผัสประสบการณ์อันพิเศษสุดๆ เพราะเรา
จะได้ไป “เดินกลางทะเล” ในจุดที่เรียกว่า สันหลังมังกร
หรือทะเลแหวกแห่งจังหวัดสตูลนั่นเอง

หนทางที่สะดวกคือเดินทางไปยังหมู่บ้านตันหยงโป
ที่นั่นมีเรือบริการท่องเที่ยวโดยชาวชุมชน ใช้เวลาเดินทาง
จากท่าเรือของชุมชนราวๆ 20 นาที ก็จะถึงสันหลังมังกร

ทะเลแหวกเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่จะเกิดขึ้น
วันละ 2 ครั้ง ในช่วงน้ำลง จึงต้องอาศัยประสบการณ์ของ
คนเรือท้องถิ่นพาไปชมให้ถูกที่ถูกเวลา

บ่ายสามโมงวันนั้นเรือหางยาวมีหลังคาคลุม ได้พาเรา
ออกจากฝั่งสู่ทะเล ด้านซ้ายมือมองเห็นทิวเขาสันกาลาคีรี
ทอดแนวยาว ด้านขวาคือเกาะลังกาویของประเทศมาเลเซีย

เราไปถึงที่หมายก่อนเวลาเล็กน้อย เพื่อเผื่อรอช่วงเวลา
ที่น้ำทะเลจะเริ่มลดลง ไม่นานนักก็เริ่มมองเห็นแนวคลื่น
สองฝั่งสาดซัดเข้าหากัน แดกฟองขาวคดเคี้ยวเป็นแนวยาว
น่าตื่นตาตื่นใจ ปรากฏการณ์นี้ทำให้ชาวเรือที่เคยมาเห็น
จินตนาการไปว่าคล้ายกับมังกรกำลังสะบัดลำตัวยาวเหยียด
เล่นน้ำ จนกลายเป็นที่มาของสมญา “สันหลังมังกร” ซึ่งก็คือ
แนวทางเดินยาวเหยียดที่เผยตัวขึ้นอย่างช้าๆ ตามระดับน้ำ
ที่ลดลง

ทันทีที่เราลงจากเรือจึงรู้ว่าพื้นที่เหยียบยืนอยู่นั้นไม่ใช่
ผืนทราย หากแต่เป็นเปลือกหอยล้านๆ!

กล่าวได้ว่าสันหลังมังกรแห่งนี้เกิดจากการทับถม
ของเปลือกหอยนานาชนิดจำนวนมหาศาลมาเป็นเวลานาน
นานนับล้านปี เป็นอีกหนึ่งความมหัศจรรย์แห่งธรรมชาติ
ของทะเลสตูล

แนวทางเดินของสันหลังมังกรนั้นกว้างราวๆ 2 เมตร
และอาจขยายถึง 6 เมตรหากน้ำลงเต็มที่ โดยมีระยะทาง
ยาวถึง 4 กิโลเมตร เริ่มจากส่วนหัวมังกรที่เกาะหัวมัน
เชื่อมไปยังเกาะสาม จึงนับเป็นทะเลแหวกที่ยาวอันดับต้น
ของเมืองไทย

เมื่อได้สัมผัสประสบการณ์เดินกลางทะเลแล้ว ขากลับ
ก็อย่าลืมเที่ยวชมหมู่บ้านต้นหยงไปด้วย

ต้นหยงไปเป็นชุมชนชาวประมงท้องถิ่นที่ยังดำรงวิถีชีวิต
และวัฒนธรรมดั้งเดิม ชาวบ้านส่วนใหญ่เป็นคนไทยมุสลิม
ที่อยู่อาศัยร่วมกับชาวไทยพุทธอีกส่วนหนึ่งได้เป็นอย่างดี
แต่ละวันชาวประมงจะออกทะเลด้วยเรือเล็ก ใช้เครื่องมือ
ประมงพื้นบ้านที่ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติจับสัตว์น้ำ
เช่น ปู กุ้ง กั้ง ปลาทะเลชนิดต่างๆ แล้วนำมาขายให้กับ
ร้านอาหารทะเลที่มีอยู่หลายแห่งในชุมชน ดังนั้นต้นหยงไป
จึงขึ้นชื่อว่าเป็นแหล่งที่มีอาหารทะเลสดใหม่และเอร็ดอร่อย
ด้วยฝีมือชาวบ้านให้ลิ้มลอง

นอกจากนั้นหมู่บ้านบากันเคย ซึ่งเป็นหมู่บ้านหนึ่งของ
ต้นหยงไปยังได้ชื่อว่าเป็นแหล่งจับเคยและทำกะปิที่มีชื่อเสียง
เรื่องความอร่อย เหมาะสำหรับซื้อไปเป็นของฝากหรือ
กินเองที่บ้านอีกด้วย

oooooooooooooooooooooooooooo

<http://tatedutour.com/html/satun/DragonSandBarbit.ly/1SAHQ0U>

ถ้ำเล สเตโกดอน อำเภอทุ่งหว้า

จากสันหลังมังกรกลางทะเล ที่หมายถัดไปก็ชวนตื่นเต้น ไม่แพ้กัน เพราะเรากำลังจะไปสำรวจถ้ำลึกดำบรรพ์ แห่งจังหวัดสตูลนั่นเอง

เราได้เดินทางมาถึงอำเภอทุ่งหว้า ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งของ ถ้ำเล สเตโกดอน แล้วก็พบนักเรียนกลุ่มใหญ่ที่ทางโรงเรียน พามาทัศนศึกษา เพราะที่นี่ยังนอกจากเป็นสถานที่ท่องเที่ยว แล้วยังได้ชื่อว่าเป็นแหล่งเรียนรู้ได้อย่างดี

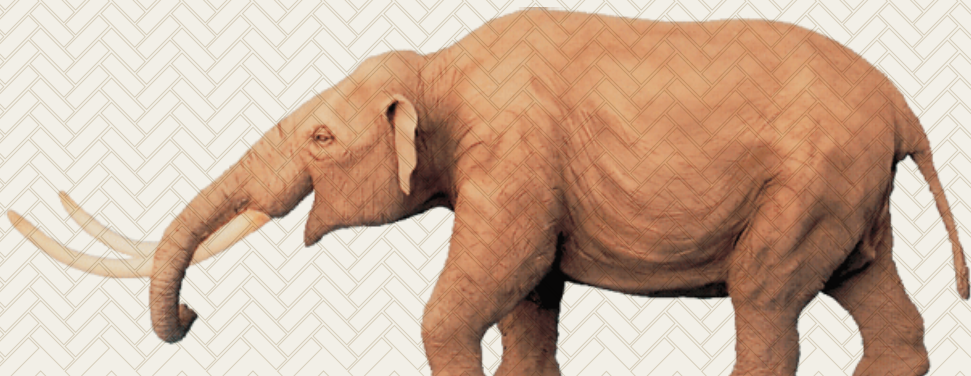
ถ้ำแห่งนี้เดิมชื่อ ถ้ำวังกล้วย กระทั่งต่อมาเมื่อมีการ สำรวจพบฟอสซิลฟอสซิลของช้างสกุลสเตโกดอน ซึ่งเป็น ช้างโบราณที่มีอายุเก่าแก่และบางชนิดมีขนาดใหญ่โตกว่า ช้างแมมมอธเสียอีก มีชีวิตอยู่ในช่วงสมัยไพลสโตซีน หรือ เมื่อ 1.6-0.01 ล้านปีมาแล้ว จึงนำมาตั้งเป็นชื่อของถ้ำ

นอกจากนั้นยังสำรวจพบฟอสซิลเรดโบราณซึ่งคาดว่า มี 2 สกุล รวมถึงฟอสซิลของสัตว์โบราณชนิดอื่นๆ ที่สูญพันธุ์ ไปแล้วอีกนับร้อยชิ้น ทำให้ถ้ำแห่งนี้กลายเป็นแหล่งค้นพบ

ฟอสซิลสัตว์ใหญ่ที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทยเลยก็เดียว

เมื่อได้รู้ความเป็นมาก็เตรียมตัวเข้าถ้ำกันได้เลย เราเดินตามกลุ่มนักเรียนไปบนสะพานไม้แขวนข้ามลำธารที่แก่งไกวเบาๆ ตามจังหวะก้าวเท้า ก็มาถึงปากทางเข้าถ้ำด้านทิศตะวันออกที่มีเรือคายักจอดรออยู่ในน้ำกลุ่มใหญ่

ถ้ำเล สเตโกดอนตั้งอยู่ใกล้ทะเล มีลักษณะเป็นอุโมงค์ใหญ่ในเทือกเขาหินปูนที่ทอดตัวในแนวเหนือ-ใต้ โดยมีปากทางเข้าถ้ำ 3 ด้าน ปากถ้ำด้านตะวันออกทั้งสองทางมีลำธารไหลไปบรรจบกันในถ้ำ แล้วไหลออกทะเลทางปากถ้ำด้านตะวันตก จึงมีลักษณะเป็น

ช้างสเตโกดอน

ช้างสเตโกดอน พบในหลายแห่งของโลก โดยเฉพาะที่เอเชียใต้ ตั้งแต่อินเดีย ปากีสถาน จนถึงภูมิภาคอาเซียน ก็พบหลายประเทศ สำหรับในประเทศไทยถือว่าจังหวัดนครราชสีมาเป็นแหล่งใหญ่ของการพบฟอสซิลช้างสเตโกดอน ส่วนที่ถ้ำเล สเตโกดอน จังหวัดสตูล เป็นการพบครั้งแรกของภาคใต้

ช้างสกุลสเตโกดอนเป็นสัตว์ดึกดำบรรพ์ที่มีชีวิต

อยู่ในสมัยไมโอซีนตอนปลายจนถึงสมัยไพลสโตซีน มีอายุระหว่าง 11 ล้านปี-10,000 ปีมาแล้ว แยกเป็นหลายชนิด บางชนิดมีร่างกายขนาดเล็กหรือแคระ บางชนิดสูงใหญ่ถึง 4 เมตรกว่า เช่นฟอสซิลที่พบในประเทศจีน ลักษณะเด่นคือฟันกรามเป็นสันมีปุ่มเรียงเป็นแถว ระหว่าง 5-14 สัน และมักมีช่องว่างระหว่างงาทั้งคู่แคบมากจนงวงลอดลงไปไม่ได้ งวงจึงต้องป้ายซ้ายป้ายขวาขว้างขว้าง

“ถ้ำเล” หรือถ้ำที่มีน้ำทะเลขึ้นถึง โดยระดับน้ำภายในถ้ำสัมพันธ์กับการขึ้น-ลงของน้ำทะเล การเที่ยวชมจึงต้องนั่งเรือคายักพายไปตามทางน้ำแคบเดียวในถ้ำที่ยาวประมาณ 4 กิโลเมตร

นักท่องเที่ยวต้องนั่งเรือคายักลำละ 2 คน โดยมีชาวบ้านท้องถิ่นมาทำหน้าที่พายเรือให้แต่ละคนจะได้รับแจกไฟฉายคาดหัวสำหรับส่องสว่างในความมืด

การนั่งเรือล่องลอยไปในความมืดและเยือกเย็น เสียงไม้พายกระทบน้ำเบาๆ นั้นเสมือนเรากำลังย้อนเวลากลับไปสู่โลกแห่งยุคดึกดำบรรพ์อีกครั้งหนึ่ง ลำแสงจากไฟฉายที่สาดส่องไปกระทบหินงอกหินย้อย

งามแปลกตาที่เห็นตลอดทาง ก็ท้าทายให้จินตนาการบรรเจิด

คนพายเรือคอยชี้ชวนให้เราดูหินงอกหินย้อยที่มีรูปร่างลักษณะเด่นแตกต่างกัน ตั้งแต่หินก้อนที่มีรูปร่างเหมือนกับปากช้าง ก้อนที่คล้ายใบหน้าหญิงสาวแล้วมีเรือนผมยาวม้วนสวย หรือวิมานหินย้อยที่แผ่ออกเป็นแผ่นเต็มไปด้วยกัลปพฤกษ์คล้ายมานระย้า

มีทั้งหินงอกหินย้อยที่ตายแล้วและที่ยังมีชีวิต รวมทั้งก้อนที่ฉาบแร่แคลไซต์เป็นประกายระยิบระยับแวววาว

กระทั่งถึงกลางทางที่ลำธารสองสายมาบรรจบกัน คนพายเรือก็บอกเราว่าเป็นบริเวณที่พบฟอสซิลมากที่สุด ทั้งฟันกราม

การเกิดฟอสซิล

แม้สิ่งมีชีวิตในอดีตหลายชนิดจะสูญพันธุ์ไปแล้ว แต่ก็ยังโชคดีที่มีกระบวนการธรรมชาติที่ทำให้เกิดฟอสซิลหรือซากดึกดำบรรพ์ของสิ่งมีชีวิตเหล่านั้น ให้นักเราได้ศึกษาเรียนรู้

กระบวนการเกิดซากดึกดำบรรพ์มี 2 รูปแบบ **รูปแบบแรก**นั้นเมื่อสิ่งมีชีวิตตายลง ส่วนเนื้อและหนังจะเน่าเปื่อยสลายไป น้ำได้พัดพาโคลนตมหรือตะกอนมาทับถมส่วนกระดูกไว้ เมื่อเวลาผ่านไปชั้นตะกอนหนาเพิ่มขึ้นและแข็งตัว น้ำที่มีแร่ธาตุปนอยู่

ได้ไหลซึมเข้าไปในรูพรุนของกระดูกที่ละน้อยแล้ว ตกผลึกแข็งจนกลายเป็นฟอสซิล

ส่วนการเกิดฟอสซิลใน**รูปแบบที่สอง** คือ เมื่อน้ำพัดโคลนตะกอนมากับถมโครงกระดูกของสิ่งมีชีวิตที่ตายลง เวลาผ่านไปจนชั้นตะกอนแข็งตัว ขณะที่โครงกระดูกผุพังสลายไปเหลือแต่โพรงว่างๆ ลักษณะเดียวกับแม่พิมพ์ แล้วมีแร่ธาตุแทรกตัวเข้าไปในโพรงนั้นจนเต็มกลายเป็นฟอสซิลที่มีรูปร่างเหมือนกระดูกต้นแบบ

ของข้างสเตโกดอนและฟอสซิลของสัตว์โบราณอื่นๆ

เมื่อเรื้อเล่นต่อไปเรายังพบเห็นหินงอกหินย้อยชวนให้ตื่นตาไปตลอดทาง เช่น เสาหินขนาดใหญ่ หินงอกที่คล้ายพานพุ่ม หินย้อยที่ส่วนปลายเป็นแผ่นบางคล้ายชายผ้าพลิ้ว ยังมีก้อนที่ดูคล้ายผู้หญิงยืนอุ้มลูก และผักบัวงวงข้างงอกจากเพดานถ้ำที่เมื่อถึงฤดูฝนจะมีสายน้ำโปรยปรายลงมา

กระทั่งพบค้างคาวบินเยอะขึ้น คนเรื่อบอกว่าใกล้ถึงทางออกแล้ว เราเริ่มเห็นแสงสว่างปลายอุโมงค์ ทว่ายังมีของดีให้ชมก่อนจาก เรื้อเล่นไปเทียบผนังถ้ำใกล้ทางออกให้เราได้ดูร่องรอยฟอสซิล นอติลอยด์ ประทับบนแผ่นหินอยู่เป็นฝูง

กระทั่งเรื้อคายักออกจากถ้ำผ่านปากอุโมงค์รูปหัวใจ เราก็เข้าสู่สายน้ำของคลองวังกล้วย ซึ่งสองฟากฝั่งก็เป็นป่าโกงกางอุดมสมบูรณ์เขียวขจี ให้ความรู้สึกชุ่มชื้นเบิกบาน ยามที่เราล่องเรื้อผ่านลำน้ำสายนี้เพื่อกลับไปขึ้นฝั่ง

oo

<http://tatedutour.com/html/satun/StegodonGrotto.tbit.ly/1NO8vDp>

อำเภอมะนัง ถ้ำภูผาเพชร

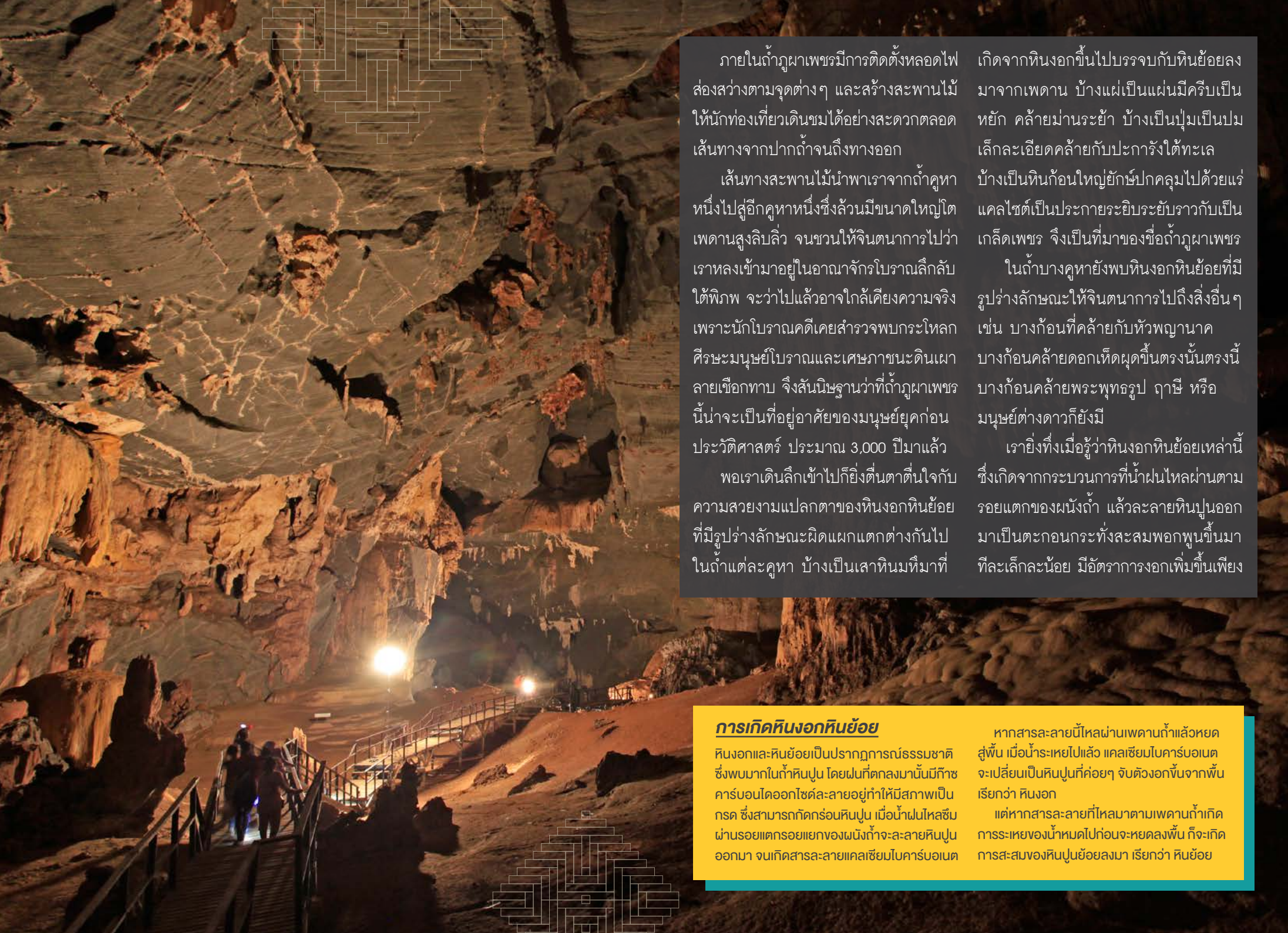
๗ ปเที่ยวถ้ำเล สเตโกดอนกันมาแล้วหากยังติดใจกันอยู่ละก็ จังหวัดสตูลยังมีถ้ำอีกแห่งหนึ่งที่มีจุดเด่นและอยู่ในรายการห้ามพลาดชมเด็ดขาด

มาสตูลทั้งทีหากไม่ได้ไปเยือน “ถ้ำภูผาเพชร” คงน่าเสียดายอย่างแรง เพราะที่นี่มีความโดดเด่นในฐานะที่เป็นถ้ำหินปูนขนาดใหญ่มหัพวารอันดับต้นๆ ของเมืองไทย เนื้อที่กว้างใหญ่ถึง 50 ไร่ แต่ละคูหายังประดับประดาด้วยหินงอกหินย้อยรูปร่างอัศจรรย์

ในอดีตเมื่อราว 30 ปีก่อน ได้มีพระธุดงค์ชื่อหลวงตาแดง เป็นผู้ค้นพบถ้ำแห่งนี้ทุกซอกกลางป่าของอำเภอมะนัง ก่อนที่จะมีนักธรณีวิทยาเข้ามาสำรวจ และพัฒนามาเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยมีชาวบ้านท้องถิ่นมาทำหน้าที่เป็นไกด์จิตอาสาพานักท่องเที่ยวขึ้นไปชมถ้ำ

เราต้องเจอบททดสอบแรกที่ต้องเดินขึ้นบันไดกว่า 300 ขั้น เพื่อไปถึงปากทางเข้าถ้ำ ถึงอย่างนั้นก็ไม่ใช่เส้นทางสายโหดที่กินแรงจนขาลาก เขามีศาลาให้แวะพักเหนื่อยถึงสองแห่ง เดินกันไปคุยกันไป ชมธรรมชาติพืชพันธุ์ไม้ระหว่างทาง ลักพักก็ขึ้นมาถึงโดยไม่รู้ตัว

บททดสอบที่ 2 คือปากถ้ำที่เป็นโพรงแคบเล็ก คนตัวอ้วนใหญ่อาจมุดตัวเข้าไปอย่างอึดอัดทุกทีเลย แต่เชื่อเถอะว่าเมื่อถึงข้างในแล้วต้องตกตะลึงด้วยความรู้สึกที่เปลี่ยนไปฉับพลัน เมื่อได้เห็นความใหญ่โตของถ้ำแต่ละคูหา

ภายในถ้ำภูผาเพชรมีการติดตั้งหลอดไฟส่องสว่างตามจุดต่างๆ และสร้างสะพานไม้ให้นักท่องเที่ยวเดินชมได้อย่างสะดวกตลอดเส้นทางจากปากถ้ำจนถึงทางออก

เส้นทางสะพานไม้พาเราจากถ้ำคูหาหนึ่งไปสู่ถ้ำคูหาหนึ่งซึ่งล้วนมีขนาดใหญ่โตเพดานสูงลิบลัว จนชวนให้จินตนาการไปว่าเราหลงเข้ามาอยู่ในอาณาจักรโบราณลึกลับใต้พิภพ จะว่าไปแล้วอาจใกล้เคียงความจริง เพราะนักโบราณคดีเคยสำรวจพบกระดูกสัตว์และมนุษย์โบราณและเศษภาชนะดินเผาลายเชือกทาบ จึงสันนิษฐานว่าที่ถ้ำภูผาเพชรนี้น่าจะเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประมาณ 3,000 ปีมาแล้ว

พอเราเดินลึกเข้าไปก็ยิ่งตื่นตาตื่นใจกับความสวยงามแปลกตาของหินงอกหินย้อยที่มีรูปร่างลักษณะผิดแผกแตกต่างกันไปในถ้ำแต่ละถ้ำ บางเป็นเสาหินมหึมาที่

เกิดจากหินงอกขึ้นไปบรรจบกับหินย้อยลงมาจากเพดาน บ้างแผ่เป็นแผ่นมีครีบบเป็นหยัก คล้ายม่านระย้า บ้างเป็นปุ่มเป็นปมเล็กละเอียดคล้ายกับปะการังใต้ทะเล

บ้างเป็นหินก้อนใหญ่ยักษ์ปกคลุมไปด้วยแร่แคลไซต์เป็นประกายระยิบระยับราวกับเป็นเกล็ดเพชร จึงเป็นที่มาของชื่อถ้ำภูผาเพชร

ในถ้ำบางคูหายังพบหินงอกหินย้อยที่มีรูปร่างลักษณะให้จินตนาการไปถึงสิ่งอื่นๆ เช่น บางก้อนที่คล้ายกับหัวพญานาค บางก้อนคล้ายดอกเห็ดผุดขึ้นตรงนั้นตรงนี้ บางก้อนคล้ายพระพุทธรูป ฤาษี หรือมนุษย์ต่างดาวก็ยังมี

เรายิ่งทึ่งเมื่อรู้ว่าหินงอกหินย้อยเหล่านี้ซึ่งเกิดจากกระบวนการที่น้ำฝนไหลผ่านตามรอยแตกของผนังถ้ำ แล้วละลายหินปูนออกมาเป็นตะกอนกระทั่งสะสมพอกพูนขึ้นมาทีละเล็กละน้อย มีอัตราการงอกเพิ่มขึ้นเพียง

การเกิดหินงอกหินย้อย

หินงอกและหินย้อยเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติซึ่งพบมากในถ้ำหินปูน โดยฝนที่ตกลงมานั้นมีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ละลายอยู่ทำให้มีสภาพเป็นกรด ซึ่งสามารถกัดกร่อนหินปูน เมื่อน้ำฝนไหลซึมผ่านรอยแตกรอยแยกของผนังถ้ำจะละลายหินปูนออกมา จนเกิดสารละลายแคลเซียมไบคาร์บอเนต

หากสารละลายนี้ไหลผ่านเพดานถ้ำแล้วหยดสู่พื้น เมื่อน้ำระเหยไปแล้ว แคลเซียมไบคาร์บอเนตจะเปลี่ยนเป็นหินปูนที่ค่อยๆ จับตัวงอกขึ้นจากพื้น เรียกว่า หินงอก

แต่หากสารละลายที่ไหลมาตามเพดานถ้ำเกิดการระเหยของน้ำหมดไปก่อนจะหยดลงพื้น ก็จะเกิดการสะสมของหินปูนย้อยลงมา เรียกว่า หินย้อย

ปีละ 2-3 มิลลิเมตรเท่านั้น! จึงนับเป็นประติมากรรมที่รังสรรค์
โดยธรรมชาติผ่านกาลเวลายาวนานนับพันนับหมื่นปี

หากว่าเห็นหินงอกหินย้อยก้อนใดที่ส่วนปลายยอดมีหยาดน้ำเคลือบเป็นประกายแวววาว ก็แสดงว่า “ยังมีชีวิต” คือยังเจริญเติบโตขึ้นไม่หยุดยั้ง รู้แล้วก็อย่าผล่อเอามือไปลูบเข้าละ หากโดนมือคนเข้าบ่อยๆ ส่วนที่งอกหรือย้อยอาจจะหัก และเหี่ยวจากมือ ซึ่งเป็นกรดที่มีผลต่อการเกิดผลึกและความบริสุทธิ์ของแร่แคลไซต์

ในหินงอกหินย้อย

เมื่อเดินต่อมาเราก็พบถ้ำคูหาที่โดดเด่น คือ “ห้องแสงมรกต” เป็นคูหาเดียวที่มีแสงสว่างโดยไม่ต้องอาศัยแสงจากหลอดไฟ เพราะบนเพดานถ้ำมีปากปล่องให้แสงธรรมชาติส่องลอดลงมาได้ จนเกิดมอสเฟิร์นสีเขียวขึ้นคลุมก้อนหิน เมื่อยามต้องแสงธรรมชาติ จะเกิดเป็นสีเขียวเรืองรองงามตา

คุณหาดีดมากกว้างใหญ่และน่าสนใจไม่แพ้กัน เมื่อพบรอยนูน
 วังเป็นทางตลอดแนวบนผนังถ้ำทุกด้าน นั่นคือร่องรอยของระดับ
 น้ำทะเลในยุคคออร์โดวีเซียน เมื่อกว่า 440 ล้านปีมาแล้ว

รวมถึงที่ผ่น้ำในบริเวณถัดมา หากลองเข้าไปสังเกตให้ดี ๆ จะพบร่องรอยฟอสซิลของสัตว์น้ำยุคดึกดำบรรพ์ เช่น นอติลอยด์ บนเนื้อหินอยู่เป็นฝูงใหญ่

การมาเที่ยวชมภายในถ้ำภูผาเพชรนั้นจึงนับเป็นประสบการณ์พิเศษที่นอกจากได้เห็นหินงอกหินย้อยงามวิจิตรแล้ว ยังได้สัมผัสกับโลกแห่งอดีตกาลไกลโพ้นถึงยุคเริ่มกำเนิดสิ่งมีชีวิตที่ได้จนกว่าที่เราจะเดินไปสุดทางสะพานไม้ที่เห็นแสงสว่างรำไรจากปลายอุโมงค์ แล้วเล็ดลอดออกไปสู่ด้านนอกถ้ำที่เป็นช่วงเวลาปัจจุบัน

<http://tatedutour.com/html/satun/DiamondCliffCavebit.ly/1QDNHDh>

ล่องแก่ง วังสายทอง

เราปิดท้ายการเดินทางมาจังหวัดสตูล ด้วยกิจกรรมการท่องเที่ยว
6 แนวผจญภัย ล่องแก่งวังสายทอง ที่ตำบลน้ำผุด อำเภอละงู
โดยในพื้นที่มีทั้งบ้านพัก รีสอร์ท และกิจการท่องเที่ยวที่ให้บริการ
ล่องแก่งอยู่หลายราย เลือกสรรกันได้ตามใจชอบ

จุดปล่อยเรือคายักอยู่บริเวณเส้นทางขึ้นเขา เรือแต่ละลำนั้นจะ
นั่งได้ 2 คน นักท่องเที่ยวจะได้รับแจกไม้พายและเสื้อชูชีพสวม
เพื่อความปลอดภัย

เมื่อคนพร้อม เรือพร้อม การผจญภัยก็เริ่มต้น

การล่องแก่งวังสายทองมีระยะทางประมาณ 7 กม. ลำน้ำใสเย็น
มองเห็นกรวดทรายใต้น้ำได้อย่างดีเพราะน้ำไม่ลึกมาก ขณะสองฝั่ง
ร่มรื่นด้วยแมกไม้ของผืนป่าเขียวชอุ่มและโตรกผาสูงชันชวนตื่นตา

สายน้ำยามไหลผ่านแก่งหินที่มีเรียงรายเป็นระยะตลอดลำน้ำ
ไม่ได้เกรี้ยวกราดรุนแรงน่ากลัว แต่ไหลเชี่ยวแรงกำลังดีพอให้ตื่นเต้น

ความสนุกเร้าใจทวีขึ้นเมื่อเรือคายักพุ่งผ่านแก่งแล้วแก่งเล่า
คนพายหัวและท้ายเรือต้องช่วยกันเต็มกำลัง ทั้งพายและคัดท้าย
บังคับเรือพุ่งฝ่าความเชี่ยวแรง แม้บางครั้งจะพลาดจนเรือติดแนวหิน
หรือหมุนวนกลางน้ำแล้วไหลไปชนตลิ่ง แม้กระทั่งเรือพลิกคว่ำ
ก็ไม่ได้น่ากลัวหรือเกิดอันตรายใดๆ มีแต่จะเพิ่มความสุขสนาน
เสียดายด้วยซ้ำ ทำใจไว้ได้เลยว่ามาล่องแก่งยังงี้ตัวก็ต้องเปียกน้ำ

สลับกับบรรยากาศสงบเย็นยามเรือมาถึงช่วงวังน้ำค่อนข้างลึก
กระแสน้ำเนิบนิ่ง พายกันได้สบาย หรือจะจอดพักเรือเพื่อชิมชั้บ

เมื่อพบความผิดพลาดน่าขบขัน ได้สัมผัส
ธรรมชาติป่าเขา ถึงแม้จะเหนื่อยและเปียก
โชกก็นับเป็นประสบการณ์ประทับใจคุ้มค่า
อีกครั้งหนึ่งของชีวิต

การได้ลองแ่งไปตามลำน้ำคดเคี้ยว
ที่ไหลผ่านหุบเขาและโตรกผา ยังแสดงให้เห็น
ถึงลักษณะภูมิประเทศและสภาพทางธรณี
ที่หลากหลายของสตูลได้ดี ช่วยยืนยัน
ให้เราว่าแม้ที่เป็นจังหวัดเล็กๆ ที่เงียบสงบ
แท้จริงแล้วมีเสน่ห์และยังเต็มเปี่ยมไปด้วย
เอกลักษณ์อันน่าทึ่ง

oo

ความงามของธรรมชาติ บ้างก็สละเรือลง
ว่ายน้ำเล่นกันสนุกสนาน

มาลองแ่งที่วังสายทองแล้วไม่ต้อง
กลัวเหงา เพราะนอกจากกลุ่มของเราแล้ว
ยังเห็นนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นๆ มาพายเรือกัน
คลาคล่ำตลอดลำน้ำ ทั้งกลุ่มคนหนุ่มสาว
เด็กและคนสูงวัย รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ที่ยืนอยู่
ตามจุดต่างๆ เพื่อคอยอำนวยความสะดวก
ปลอดภัย

จึงนับเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สนุก
สุดเหวี่ยง ได้ออกแรงพายเรือ ลุ้นจนตัวเกร็ง
ยามเรือผ่านแก่งน้ำเชี่ยว ได้หัวเราะลั่น

<http://tatedutour.com/html/satun/Whitewaterbit.ly/1nByRn1>

อุทยานธรณี หรือ Geopark

พื้นที่ที่จะได้รับการประกาศให้เป็นอุทยานธรณีระดับโลก หรือ Global Geopark จะต้องมามีลักษณะทางธรณีวิทยาที่มีความโดดเด่นในระดับนานาชาติอย่างน้อย 1 แห่ง เช่น ที่จังหวัดสตูลมีถ้ำเล สเตโกดอน ซึ่งเป็นถ้ำเลที่ยาวที่สุดในคาบสมุทรไทย-มลายู ยังไม่รวมถ้ำภูเขาเพชรที่มีความสวยงามอลังการของหินงอกหินย้อยและกว้างใหญ่ถึง 50 ไร่ หรือมีฟอสซิลไทรโลไบต์ที่พบที่เกาะตะรุเตา ซึ่งจัดเป็นฟอสซิลเก่าแก่ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน มีอายุประมาณ 500 ล้านปี ดังนั้นจังหวัดสตูลจึงมีความพร้อมสำหรับการผลักดันให้เป็นอุทยานธรณีระดับโลกแห่งแรกของประเทศไทย

ที่ปรึกษาโครงการ :
ผศ.ดร. ประเทือง จินตสกุล
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยไม้กลายเป็นหินฯ
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

1600 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน

เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ : 02-250-5500

ศูนย์บริการข่าวสารการท่องเที่ยว ททท. 1672

www.tourismthailand.org/7greens

Printed with soy ink
on recycled paper